

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.335/2014/29.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2016. év január hó 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az önbíráskodás büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt az I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 15.B.652/2012/54. számú ítéletét a VI. r. és VII. r. vádlottakkal szemben annyiban változtatja meg, hogy a terhükre rótt bűncselekményt bűnsegédként követték el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a VI. r. és a VII. r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 63.775,- (hatvanháromezer-hétszázhetvenöt) forint bűnügyi költségből a VI. r. vádlott 41.275,- (negyvenegyezer-kettőszázhetvenöt) forintot, míg a VII. r. vádlott 22.500,- (huszonkettőezer-ötszáz) forintot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2013. év május hó 5. napján kihirdetett 15.B.652/2012/54. számú ítéletével a VI. r. vádlottat és a VII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett önbíráskodás büntettének kísérletében (Btk. 273. § (1) bekezdés). Emiatt a VI. r. vádlottat 50 nap, míg a VII. r. vádlottat 35 nap közérdekű munkára ítélte, melyet fizikai munkakörben kell végrehajtani.

Rendelkezett a közérdekű munkakötelezettség nem teljesítése esetére a szabadságvesztésre történő átváltoztatásról.

Rendelkezett továbbá a bűnjelekről, így elkobzásról, valamint lefoglalás megszüntetéséről és kiadásról.

Kötelezte a vádlottakat a velük szemben felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész az ügyben szereplő valamennyi vádlott terhére fellebbezést jelentett be, így a VI. és VII. r. vádlottak esetében a büntetés súlyosítása végett, míg a VI. r. vádlott és védője enyhítésért, a VII. r. vádlott védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.796/2014/2-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést valamennyi vádlott vonatkozásában visszavonta, így az elsőfokú ítélet - a VI. r. és a VII. r. vádlott kivételével - a további vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság hibamentes tényállást állapított meg, amely irányadó a felülbírálat során. Okszerűnek tartotta a VI. és VII. r. vádlott bűnösségére vont következtetést és a cselekményük minősítése is törvényes.

A büntetés kiszabást megfelelőnek tartotta, a büntetések lényeges enyhítése nem indokolt, ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a VI. r. és VII. r. vádlottak vonatkozásában hagyja helyben. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem vesz részt.

A VI. r. vádlott védője a nyilvános ülésen az enyhítésért bejelentett fellebbezést fenntartotta.

A VII. r. vádlott védője perbeszédében kifejtette, hogy a védenca részéről nem volt közös akarat az önbíráskodásra, nem verekedett, így bűncselekményt sem követett el. Erre tekintettel ugyancsak fenntartotta az elsődlegesen felmentésre, illetve másodlagosan enyhítésre irányuló fellebbezését.

A fellebbezések részben alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslatok alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék eljárásban a perrendi szabályokat megtartotta. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelte és, ha szükséges volt, de indokolta döntését, mérgeléséről számot adott.

A VI. r. és a VII. r. vádlott a jelenlétét nem vitatta a cselekménynél, azonban mindketten úgy vallottak, hogy nem vettek részt a verekedésben. Az elsőfokú bíróság a vádlottak (valamennyi vádlott) egymást terhelő vallomását lényegében elfogadta és ezeket az egyéb bizonyítékokkal összevetve állapította meg a tényállást. Ezen tényállás valamennyi vádlott, így a VI. és VII. r. vádlottak tekintetében is alapvetően helytálló, azonban részben általánosító jellegű. Ehhez képest a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyíték értékelés mentén, a VI. r. és a VII. r. vádlott által előadottakat figyelembe véve, amit a további jelentős számú vádlott-társ sem cáfol, indokoltnak tartotta ezen két vádlott esetében pontosítani a tényállást az alábbiak szerint:

- „a VI. r. és a VII. r. vádlottak a cselekmény során tevőleges magatartást nem tanúsítottak, jelenlétükkel nyomatékot adtak társaik erőszakos fellépésének.”

Mindezen kiegészítéssel az elsőfokú bíróság tényállása mentes a Be. 351. § (2) bekezdésben foglalt hiányosságoktól, az megalapozott és irányadó a másodfokú eljárásban, a felülbírálat alapját képezi.

Az irányadó tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a VI. r. és a VII. r. vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes, azonban a tényállás kiegészítésével az elkövetői alakzat mindkét vádlott esetében módosul. Ennek megfelelően a VI. r. és a VII. r. vádlott elkövetői magatartása nem társtettesi, hanem bűnsegédi bűnrészes (1978. évi IV. törvény 21. § (2) bekezdés).

A Fővárosi Ítéltábla az elkövetői alakzat megváltoztatása mellett is helytállónak tartotta az elsőfokú bíróság büntetés kiszabását, így az kellően tükrözi az elkövetett cselekmény tárgyi súlyát, illetve a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességet, az egyéb bűnösségi körülményeket is figyelembe véve. Ezért a kiszabott büntetések lényeges enyhítésére nem kerülhetett sor.

Az elsőfokú bíróság az elkövetéskori büntető törvényt helyesen alkalmazta, annak megjelölése 1978. évi IV. törvény.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése szerint részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Kötelezte a két vádlottat az ítéltábla a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján.

, 2016. év január hó 7. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró

. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 15.B.652/2012/54. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.335/2014/29. számú ítéletében írt változtatás mellett a VI. r. és a VII. r. vádlottal szemben a mai napon jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. év január hó 7. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő